

OM SKULPTURENE

Per Inge Bjørlo, *Larger Body*, 2003

Per Inge Bjørlo (1952-) er en norsk skulptør, maler og billedkunstner. Han vokste opp i Spjelkavik utenfor Ålesund, og bor nå i Hønefoss. Han har utdannelse fra Bergen Kunsthåndverksskole (1974–1977) og Statens Kunstakademi (1977–1981). Per Inge Bjørlo regnes som en av Norges mest sentrale nålevende kunstnere. Skulpturen *Larger Body* ble opprinnelig utarbeidet i forbindelse med en konkurranse om et monument over de falne medlemmer i FNs fredsbevarende styrker og skulle plasseres utenfor FN bygningen i New York. Ingen skulptur ble imidlertid oppført da FN ble kritisert for

slik å skulle fremheve seg selv, og skulpturen har siden stått lagret før den kom til kunstsenteret. I skulpturen jobber Bjørlo med en rekke kroppslige former, uten at skulpturen tar form av noe levende vesen vi kjenner i dag.

Camille Norment, *Within the Toll*, 2011

Camille Norment (1970-) er en amerikansk kunstner bosatt i Norge, med bakgrunn innenfor både kunst og teknologifag. Hun arbeider med multimediale teknikker i både installasjon, skulptur og tegning. "Within the Toll" består av fem forskjellige komposisjoner som kan oppleves i parkområdet foran inngangen til kunstsenteret. Lyden er komponert med en rekke overtoner som gjør at den i stor grad påvirkes av omgivelsene den blir spilt i. Når lyden presenteres utendørs forandres lydene avhengig av vær og klima. Regn, snø, sommer og

vinter vil gi helt ulike opplevelser av lyden. Om natten kan det nesten føles skummelt. Lyden endrer karakter ut i fra atmosfæren. "Den er fantastisk om sommeren, når det er fugler, da er det en magisk opplevelse og være her", sier Camille Norment.

Camilla Løw, *Neon Winter*, 2012

Camilla Løw (1976-) fra Norge har de senere årene markert seg sterkt med et særegent skulpturelt uttrykk. Hun jobber innenfor en etablert skulpturtradisjon og med et modernistisk formspråk, samtidig som hun gjør dette til sitt eget. Camilla Løw bruker og gjenbruker samtidig som hun har et uhøytidelig forhold til den lange skulpturtradisjonen hun jobber i. For Løw handler denne tradisjonen i langt mindre grad om et kunstnerisk program framfor et visuelt formspråk hun fritt kan benytte seg av. For dette er Løws måte å sette sammen

former, farger og materialer på, hennes særegne blick og åpne kunstneriske holdning.

Trygve Fredriksen, *Filipstadbananen*, 1952

Trygve Fredriksens *Filipstadbananen*, 1952 er egentlig ikke et kunstverk, men er likevel tatt med i parken ettersom den kan sees som en av pop-kunstens inspirasjonskilder. Historien forteller om hvordan den amerikanske pop-kunstneren Claes Oldenburg som liten tok Amerikabåten fra kaia i Oslo, og ble interessert i den store bananen på Filipstadkaia. I voksen alder har han blitt kjent for å lage enorme versjoner av hverdagslige objekter. Bananen sto tidligere på Filipstadkaia, før den nå er deponert på Høvikodden.

Per Kirkeby, *Brick*, 1985

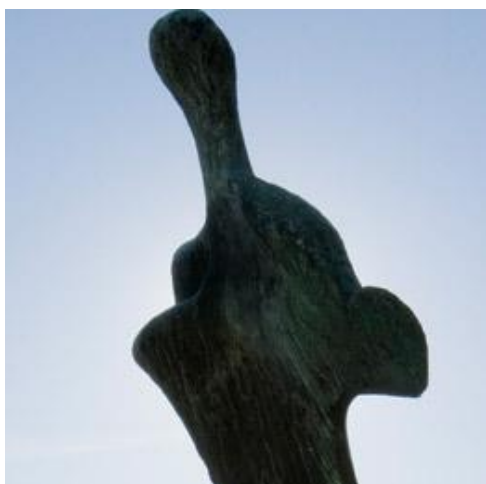

Danske Per Kirkeby er en av de mest kjente nordiske samtidskunstnere, både som maler og som skulptør. Han er også en anerkjent filmregissør og forfatter, og er i tillegg geolog.

På hans mange lange turer til Grønland, Sentral-Amerika og Tahiti har han hentet kunnskaper og inspirasjon til sine kunstverk. Han beskriver ofte sin kunst i geologiske begreper, og sier at alle hans malerier handler om huler, åpne steder og rom. De poetiske og dramatiske maleriene til Kirkeby står i

kontrast til mursteinsskulpturene hans. Skulpturene har en sterk referanse til tradisjonell dansk byggeskikk, og er også inspirert av maya-arkitektur.

Henry Moore, *Standing Figure. Knife Edge*, 1961

Henry Moores *Standing Figure. Knife Edge* fra 1961, danner et annet landemerke på pynten over stranden på Høvikodden. Den ble anskaffet etter at Henie Onstad Kunstsenter i 1975 arrangerte en stor retrospektiv utstilling med arbeider av Henry Moore. Kunstneren forelsket seg i Høvikoddens uteområder, noe som gjorde at Niels Onstad og Norsk Kulturråd gikk til innkjøp av skulpturen. I tråd med kunstnerens eget ønske, ble den plassert på pynten foran senteret der den kneiser den dag i dag. I arbeidet med skulpturen hadde Moore særlig latt seg inspirere av formen på ben, og styrken som finnes selv i de tynneste benstrukturer, lette som knivblader.